

Sygn. akt IX U 1246/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Konieczna
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale: ./.

po rozpoznaniu w dniu 4 listopada 2014 r. w Rybniku

sprawy z odwołania S. J. (J.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o emeryturę

na skutek odwołania S. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 26 czerwca 2014r. Znak (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury od dnia 13 marca 2014r.,
- zasądza od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 120,00 zł (sto dwadzieścia złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego.

Sędzia

Sygn. akt IXU 1246/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26.06.2014r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu S. J. (J.) prawa

do emerytury na podstawie art.184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w związku

z §4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze,

gdy ubezpieczony na dzień 01.01.1999r. nie udokumentował wymaganego 15 - letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, a jedynie 1 rok i 9 miesięcy.

Jako takiej pracy organ rentowy nie zaliczył okresu zatrudnienia ubezpieczonego

w (...) Przedsiębiorstwie (...) od dnia 01.02.1977r. do dnia 31.08.1991r., bo świadectwo pracy w szczególnych warunkach nie spełniało warunków formalnych, gdy stanowiska pracy wykazane w świadectwie pracy winny być zgodne ze stanowiskami wykazanymi w świadectwie wykonywania prac

w szczególnych warunkach oraz ze stanowiskami figurującymi w powołanym dziale, pozycji i punkcie Wykazu A i nadto, gdy praca na stanowisku kierownika budowy wyklucza możliwość stałej pracy w pełnym wymiarze czasu przy stanowiskach robotniczych wymienionych w wykazie.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się jej zmiany przez przyznanie prawa

do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych oraz zasądzenia od organu rentowego na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska ubezpieczony podniósł, iż w zakwestionowanym przez organ rentowy okresie zatrudnienia faktycznie stale i pełnym wymiarze czasu pracy bezpośrednio nadzorował prace zbrojarzy, cieśli, kopaczy, asfalcjarzy, pracowników obsługi ciężkiego sprzętu budowlanego. Taki ciągły nadzór nad pracami podległych pracowników był możliwy, gdy biuro kierownika budowy jak i zaplecze socjalne dla pracowników było zlokalizowane w barakowozach znajdujących się na terenie budowy.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony S. J. urodził się w dniu (...)

W dniu 13.03.2014r. złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury.

W rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy postanowił jak w zaskarżonej decyzji z dnia 26.06.2014r., omówionej na wstępie.

Organ rentowy uznał za udowodniony na dzień 01.01.1999r. staż pracy w łącznym wymiarze 25 lat, a w tym 1 rok, 9 miesięcy pracy w warunkach szczególnych.

W okresie od dnia 26.08.1974r. do dnia 31.08.1991r. ubezpieczony był zatrudniony

w (...) Przedsiębiorstwie (...)

w W. kolejno na stanowiskach: stażysty technika, majstra oraz od dnia 01.02.1977r. kierownika budowy (świadectwo pracy z dnia 31.08.1991r., k.31 akt ZUS).

Przedsiębiorstwo to zajmowało się budową dróg, kanalizacji, zbiorników betonowych, oczyszczalni, przepompowni wód dołowych dla potrzeb generalnie budowy kopalń, a także wielorodzinnych budynków mieszkaniowych.

Na stanowisku kierownika robót ubezpieczony nadzorował prace ciesielskie, zbrojarskie, drogowe (przy budowie dróg dojazdowych), kanalizacyjne, a więc prace cieśli, zbrojarzy, betoniarzy, kopaczy, brukarzy, asfalcjarzy, a także pracowników obsługujących ciężki sprzęt budowlany taki jak spychy i koparki. Pracę tę ubezpieczony świadczył generalnie faktycznie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy bezpośrednio na terenie danej budowy, gdy prace administracyjne wykonywał zasadniczo już po skończonej dniówce roboczej. Biuro kierownika budowy, a właściwie niewielkie pomieszczenie, w którym znajdowała się szafa pancerna dla celów przechowywania dokumentacji oraz

przynależności pomiarowych, jak i zaplecze socjalne dla pracowników, były zlokalizowane w barakowozach znajdujących się na terenie budowy.

Razem z ubezpieczonym pracowali w tym czasie: S. G., J. P., która zajmowała stanowisko Zastępcy Kierownika Zespołu Robót i stąd była przełożoną ubezpieczonego, C. G. oraz K. C., który podobnie jak ubezpieczony zajmował stanowisko kierownika budowy.

T.. Sąd prawomocnym wyrokiem z dnia 08.12.2010r. w sprawie o sygn. akt IXU 1459/10 przyznał świadkowi K. C. prawo do emerytury wcześniejszej

z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych od dnia 01.04.2010r., po uprzednim zaliczeniu do takiej pracy zatrudnienia tego świadka w ww. Przedsiębiorstwie na stanowisku kierownika budowy od dnia 01.07.1973r. do dnia 31.08.1991r., gdy świadek ten w tym czasie wykonywał podobną pracę co ubezpieczony w okresie spornym.

Prawomocnym wyrokiem z dnia 18.04.2007r. w sprawie o sygn. akt IXU 1608/06

tut. Sąd przyznał A. F. prawo do emerytury wcześniejszej od dnia 08.06.2006r. z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych, po uprzednim zaliczeniu do takiej pracy m.in. okresu zatrudnienia A. F.

w ww. Przedsiębiorstwie od dnia 01.07.1972r. do dnia 31.12.1976r. na stanowisku kierownika budowy, przy ustaleniu, iż A. F. faktycznie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy nadzorował wówczas roboty wodno – kanalizacyjne oraz betoniarsko – zbrojarskie, czyli prace zbrojarzy, betoniarzy, monterów kanalizacyjnych (Wykaz A, Dział XIV, poz.245 w związku z Wykazem A, Działem V, poz.1, 4).

W świadectwie wykonywania prac w warunkach szczególnych wystawionym w dniu 31.08.1991r. przez (...) Przedsiębiorstwo (...) (k.32 akt ZUS) zawarto adnotację, iż ubezpieczony w okresie od dnia 01.02.1977r. do dnia 31.08.1991r. wykonywał pracę na stanowisku kierownika robót wymienionym w Wykazie C, poz.1 stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12.08.1983r. w sprawie określenia stanowisk pracy w resorcie górnictwa i energetyki, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach.

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego, akt osobowych ubezpieczonego z okresu jego zatrudnienia w ww. Przedsiębiorstwie, akt emerytalnych świadka K. C., a także A. F., zeznań świadków S. G., J. P., C. G., K. C. oraz zeznań ubezpieczonego – protokół elektroniczny z rozprawy z dnia 04.11.2014r. min. 00:18:38 – 00:45:22.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Bezspornym w sprawie jest, że ubezpieczony w dniu 13.03.2014r. ukończył wiek emerytalny 60 lat, na dzień 01.01.1999r. udowodnił wymagany co najmniej 25 - letni okres składkowy i nieskładkowy oraz nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Spór w rozpoznawanej sprawie sprowadzał się do ustalenia, czy ubezpieczony spełnia warunek prawa do emerytury o jakim mowa w art. 184 pkt.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS (t.j. Dz.U. z 2013r., poz.1440), to jest czy na dzień 01.01.1999r. posiada 15 - letni okres pracy w warunkach szczególnych.

W ocenie Sądu przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwala jednoznacznie stwierdzić, iż ubezpieczony w okresie spornego zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) od dnia 01.02.1977r.

do dnia 31.08.1991r. faktycznie generalnie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w warunkach szczególnych wymienioną w Wykazie A, Dziale XIV, poz.24: „ kontrola międzyoperacyjna, kontrola jakości produkcji i usług oraz dozór inżynieryjno – techniczny na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane

są prace wymienione w wykazie ”, gdy rzeczywiście bezpośrednio nadzorował prace wymienione (między innymi) w Wykazie A, Dziale V, poz.1, 3, 4, 10, to jest kolejno:

„ roboty wodnokanalizacyjne oraz budowa rurociągów w głębokich wykopach ”, „ prace maszynistów ciężkich maszyn budowlanych ”, prace zbrojarskie i betoniarskie ”, „ prace kamieniarskie ”.

Ustalając to Sąd oparł się na powołanej uprzednio dokumentacji, w szczególności

na wymienionym wcześniej świadectwie wykonywania pracy w warunkach szczególnych znajdującym się w aktach organu rentowego, a także na zeznaniach świadków S. G., J. P., C. G., K. C., którzy pracowali razem

z ubezpieczonym w okresie spornym i stąd byli bezpośrednimi świadkami wykonywanej przez niego wówczas pracy, a nadto świadek J. P. z racji pełnionej funkcji przełożonej ubezpieczonego nadzorowała i kontrolowała jego pracę. W tej sytuacji Sąd uznał zeznania te za wiarygodne, gdy były one rzeczowe, logiczne, przekonywujące, zasadniczo

ze sobą zgodne. Sąd oparł się wreszcie na zeznaniach ubezpieczonego, które korespondowały z treścią zgromadzonej w sprawie dokumentacji i z zeznaniami świadków i stąd uznał zarówno te zeznania jak i dokumentację również za wiarygodne, dodatkowo jako nie kwestionowane przez organ rentowy.

Takiemu przyjęciu nie przeczy fakt, iż ubezpieczony dodatkowo wykonywał pewne czynności administracyjne, gdy były one ściśle i nierozdzielnie związane z pracami jw.

i z zajmowanym przez ubezpieczonego stanowiskiem dozoru, a nadto świadczone były

w nieznacznym zakresie i to generalnie po skończonej dniówce roboczej.

Należy tu podkreślić, iż w sytuacji pracy w dozorze inżynieryjno-technicznym, fakt wykonywania prac o charakterze administracyjno-biurowym, nawet w czasie 8-godzinnej dniówki, nie przeczy przyjęciu, iż ubezpieczony wykonywał pracę w warunkach szczególnych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Jak wynika bowiem z orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 03.11.2009r. czynności obejmujące sporządzenie dokumentacji związanej z dozorem stanowią integralną część sprawowanego dozoru. Nie ma zatem podstaw do ich wyłączenia i traktowania odrębnie. W sytuacji, gdy dozór inżynieryjno-techniczny jest pracą w szczególnych warunkach i praca polegająca na dozorze była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, nie ma żadnej potrzeby ustalania, ile czasu pracownik poświęcał na bezpośredni nadzór nad pracownikami, a ile na inne czynności, które również były związane z tym dozorem (II UK 243/08, LEX nr 550990).

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 24.09.2009r. wskazał, że jeśli czynności ogólnie pojętej kontroli oraz dozoru inżynieryjno-technicznego wykonywane są stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na stanowisku pracy związanym z określoną, w pkt 24 działu XIV wykazu A rozporządzenia z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze

(Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.), kontrolą lub dozorem inżynieryjno-technicznym, to okres wykonywania tej pracy jest okresem pracy uzasadniającym prawo do świadczeń na zasadach przewidzianych w rozporządzeniu, niezależnie od tego ile czasu pracownik poświęca

na bezpośredni dozór pracowników, a ile na inne czynności ściśle związane ze sprawowanym dozorem i stanowiące jego integralną część, takie jak sporządzanie związanej z nim dokumentacji (II UK 31/09, LEX nr 559949).

Podobne stanowisko Sąd Najwyższy zaprezentował w wyroku z dnia 02.10.2013r.

II UK 69/13.

Ustalając jak na wstępie Sąd miał na uwadze fakt, iż świadkowi K. C. oraz A. F., którzy wykonywali podobną pracę

co ubezpieczony w okresie spornym, zostało przyznane prawo do emerytury wcześniejszej

z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych, po uprzednim zaliczeniu tej pracy do pracy w warunkach szczególnych.

W konsekwencji takiego stanowiska Sąd stwierdził, iż ubezpieczony spełnia wszystkie niezbędne przesłanki prawa do świadczenia na podstawie z art.184 w związku z art.32 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach... i w związku z § 4 ust.1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych

w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.), gdy przy zaliczeniu okresu spornego wyszczególnionego na wstępie rozważań do pracy

w warunkach szczególnych uznanej przez organ rentowy posiada on również na dzień 01.01.1999r. wymagany do przyznania emerytury 15 - letni staż takiej pracy i stąd z mocy art.477¹⁴§2 k.p.c. w pkt 1 wyroku zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od dnia 13.03.2014r., tj. od ukończenia wieku emerytalnego 60 lat.

W pkt 2 wyroku Sąd na podstawie art.98 k.p.c. w związku z §2 ust.1 i 2 oraz §12 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie... (Dz.U. z 2013r., poz.461), uwzględniając nakład pracy pełnomocnika procesowego ubezpieczonego, który sporządził odwołanie w sprawie i brał udział

w rozprawie w dniu 04.11.2014r., zasądził od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 120,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego.

Sędzia